

Geachte raadsleden,

Wat een schertsvertoning die raadsvergadering. Zo krijg je het WIJ tegen ZIJ gevoel. De leugens uit de ingezonden brieven en van de insprekers accepteren jullie als zoete koek. Het kwaad in hun woorden over ons negeren jullie. Wie komt er op voor onze belangen?

De huisvesting voor asielzoekers heeft u destijds afgewezen, nog maar kort geleden heeft u de huisvesting voor de hier hardwerkende arbeidsmigranten afgewezen. Laat u zich nu opnieuw onder druk zetten om uw eigen burgers, want dat zijn wij, ook af te wijzen? Ik hoop het niet. Ik hoop dat u ons ook als medemensen en medeburgers ziet en ons na 22 jaar eindelijk uitzicht geeft op een menswaardig wonen en leven.

Sinds 1999 is er geen standplaats meer bijgebouwd. Officieel zijn er 8 standplaatsen, maar wij zijn nu met 15 gezinnen. Voor andere burgers worden er voortdurend woningen bijgebouwd, maar niet voor ons. Wij krijgen ook kinderen, maar voor hen gebeurt er niets. Ook wij willen schoon, heel en veilig wonen en heel graag zelfs ook legaal. Onze cultuur is in 2014 erkend als immaterieel erfgoed. De Nationale Ombudsman, het College voor de Rechten van de Mens, het Europees Hof en het Ministerie van Binnenlandse Zaken staan achter ons. Nu u nog.

Sinds 2006 belooft de gemeente(n) ons koeien met gouden horens, maar we krijgen nog niet eens het achtereind van een varken. Wij willen twee locaties één voor de familie Swinkels en Damen en één voor de andere familie Jacobs en Bliekendaal. Dat is ons ook altijd toegezegd. U herinnert wel de belofte dat wij in Waardenburg willen blijven. Wat dan met uw belofte dat wij voor 2019 twee woonwagenkampen zouden hebben?

Groet,